

Plakat er det, at en hel Del er bleven ombyttet. Saa komme de, der have løst Gæstgiverborgerstab efter 1887. Men det forekommer mig ganske umuligt, at man over for dem kan udtale det, den ærede Ordfører udtalte, at Borgerstabet er løst i god Tro. De vedkommende erkende jo dog selv, at i 1887 skete der et Stel, og fra 1887 af ved man, at det er offentlig konstateret ved en Højesteretsdom, at Gæstgiveri og Beværtning er to forskellige Ting, at der ikke kan drives Beværtning paa Gæstgiverborgerstab. Altsaa, de vedkommende, der have løst det efter den Tid, kunne ikke forlange og kræve en Ombytning, thi det er sagt dem offentlig ved en Højesteretsdom forinden det Tidspunkt, at disse to Ting ikke falde sammen. Det er altsaa noget, de vidste. Derfor maa man med Nødvendighed, forekommer det mig, skelne mellem de Gæstgiverborgerstaber, der ere løste før Højesteretsdommen i 1887, og dem, der ere løste efter denne. Det gør dette Andragende inidbertid ikke. Det er mig et saa bekendt Forhold, at jeg ogsaa finder det rigtigt at omtale det her, at af dette Andragende kan man ikke se, hvilke Gæstgiverborgerstaber der ere løste før Dommen i 1887, og hvilke der ere løste efter, og det maa man dog absolut gøre et Stel imellem. Der er givet Afgang for dem, der have løst Gæstgiverborgerstab før 1887, til at saa dem ombyttede, naar man ellers skønner, at der er Grund til det, medens der ikke af Kommunalbestyrelsen er givet dem, der have løst det efter 1887, altsaa efter, at det var konstateret, at Gæstgiverborgerstab og Beværterborgerstab ikke var det samme, Afgang dertil. Dette kan nu være meget haardt for de vedkommende, og det kan være med megen Føje, at de sige, at det er beklageligt. Det kan godt være, at de have næret den Forestilling, at det gif nok, men retlig set have de ikke kunnet være i den Forestilling, og det har jo dog sin overordentlig store Betydning. Jeg har mange Gange taget paa det Spørgsmaal, jeg har mange Gange interesseret mig for det, og jeg tror her at turde sige, at oprindelig ønskede Københavns Kommunalbestyrelse at gaa endnu videre, men Ministeriet gjorde noget for at stoppe det, men jeg har aldeles ingen Myndighed til at tage paa denne Sag, jeg er aldeles ikke i Stand til gøre noget som helst Skridt i denne Sag, for det er aldeles klart, at det ligger inden for Kommunalbestyrelsens Raadighed og alene inden for Kommunalbestyrelsens Raadighed, hvorledes de vedkommende skulle behandles. Jeg har som sagt bestæftiget mig meget med den mange Gange, men Ministeriet har ikke

noget som helst Dispensationsmyndighed i den Retning. Den ærede Ordfører nævnedes en Dom, der var falden med Hensyn til en Handelsbedrift paa Landet, men det vil jo dog skønnes, at det er et helt andet Forhold. Det angaar et Forhold, hvor Ministeriet kan dispensere og til Nød kunde have dispenseret ogsaa uden en Dom, men her er Kommunalbestyrelsen den afgørende. Det, jeg kan gøre og agter at gøre ved denne Sag, er at underrette Københavns Kommunalbestyrelse officielt om, at dette Andragende af Folketinget er henvist til Ministeren.

Det andet Andragende, der er Tale om, er fra Biavlerforeningen om ny Lovbestemmelser. Der foreligger for Ministeriet et Lovforslag om forandrede Bestemmelser for Biavlen, som jeg har gjort mig bekendt med, men ganske sikkert ikke har kunnet fremme, da det er aldeles usikkert til at afgive Grundlag for en ny Lovordning. Jeg skal meget godt indrømme, at dette er et Forhold, som fortjener Overvejelse, og at de Bestemmelser, man nu støtter sig til, ere gamle, maaste til Dels forældede, men jeg maa tillige udtale, at det er et højt vanskeligt Emne at lovgive om, det vil vist enhver, som forstaa sig lidt paa de Forhold, erkende. Altsaa, jeg skal gerne tage Sagen under Overvejelse, men om den Overvejelse kan give noget tilfredsstillende Udbytte, er jeg i dette Øjeblik aldeles ude af Stand til at udtale mig om.

Jeg kommer saa til de to sidste Andragender, der ere foreslaede henviste, nemlig dem om Fisterne ved Gudena. Til dette Forslag blev der jo knyttet et langt Forsdrag af det ærede Medlem for Præstø Amts 3dje Valgkreds (Veth), og jeg betragter det i Grunden som den Interpellation, det ærede Medlem har anmeldt, og skal altsaa kvittere for den med det samme. Først skal jeg da tillade mig at sige til det, den ærede Ordfører fremdrog — jeg kan maaste senere have nogle Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem for Præstø Amts 3dje Valgkreds — at jeg ganske i Almindelighed maa bemærke, at han synes mig at se noget ensidig paa det hele Forhold. Det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds (Bjerre) — jeg vil ikke tale om det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Littichau), som dog bestemte fremhævede, at den Mand, der ejer Fiskegaarden, ogsaa har en Ret at haandhæve — var den, der var billigst, thi dette ærede Medlem erkendte dog, at der er Forvirring i Retsforholdene, og at ingen ret kan forstaa, hvad der er Ret, og hvad der er Uret. Dette er vistnok en fuldkommen rigtig Karakterisering af Forholdet. Det gaar ikke an ensidig at stille sig paa